

LUXE AAN HET LAGO

Het Lago di Como is een prachtige plek waar de rijken der aarde niet voor niets graag vertoeven. Hier geen campings maar (vakantie)villa's met bewoners als George Clooney en Richard Branson. Maar ook gewone stervelingen kunnen zich hier uitstekend vermaken. Enkele favorieten aan het meer van Alessio Colavecchio, tot voor kort general manager van het Hilton Lake Como.

TEKST EN FOTOGRAFIE PAUL VAN EIJNDHOVEN

TIPS

• Hilton Lake Como

Via Borgo Vico 241, Como
hilton.com

ETEN

• Terrazza 241

Via Borgo Vico 241, Como
terrazza241.it

• Figli dei Fiori

Via Borgo Vico 34, Como
figlideifiori.com

• Gesumin

Via Cinque Giornate 44, Como
gesumin.it

“Buongiorno, grande Paul!” Het is een mooi weerzien als ik aankom bij het Hilton in de stad Como. Alessio Colavecchio, geboren en getogen op Sicilië, kwam in 1999 naar Amsterdam. Na diverse functies bij verscheidene hotels verruilde hij in juni 2018 zijn functie als general manager van het Hilton in Amsterdam voor dezelfde functie hier. (En net voor publicatie van dit artikel verneem ik dat hij weer terug is op zijn oude post als general manager van het Hilton Amsterdam.) We hadden elkaar al eerder hier weer willen ontmoeten, maar corona strooide roet in het eten. Hoe dan ook, ik ben er nu, en moet lachen om Alessio's begroeting. Op mijn kamer (een strakke, smaakvol ingerichte suite) staan diverse lekkernijen klaar, maar ik ga meteen door naar bar en restaurant Terrazza 241 op het grote dakterras, direct naast de *infinity pool*. Vanaf hier heb je een mooi uitzicht op het meer en het is een heerlijke plek om te lunchen, zeker omdat ik onder andere een van mijn lievelingsgerechten, salade met octopus, krijg voorgeschoteld. Het hotel was pas vijf maanden open

toen hij hier aantrad, vertelt Alessio. De eigenaar wilde eigenlijk woningen op deze plaats bouwen, maar door de financiële crisis besloot hij er een hotel van te maken met uiteindelijk 170 kamers. Zijn familie maakte fortuin in de zijde-industrie en dat is zichtbaar in het voorste deel van het hotel. De entree is gebouwd in de stijl van de zijdedrukkerij die hier tot plusminus 1980 stond. In dit deel bevinden zich nu loft suites met daklicht én meerzicht.

Exclusieve huwelijken

De komende dagen zal Alessio me zijn favoriete plekken en bezigheden aan het meer laten zien. Als eerste bezoeken we het Como Museo della Seta. De ingang ziet er weliswaar niet uit, maar dat vergeet je als je eenmaal binnen bent. Het zijdemuseum biedt een schat aan informatie. Zijde was van 1850 tot 1950 een belangrijke bron van inkomsten in Como. Het museum laat zien hoe de vaak arme bevolking thuis zijderupsen hield. Maar ook originele machines voor het weven, kleuren en bedrukken van zijde zijn te bezichtigen en er is een zaal met vintage zijden kleding. 's Avonds pakken we de fiets. Nederland heeft duidelijk zijn sporen achtergelaten,

Alessio gaat ook altijd naar werk op de fiets – om in het centrum van Como te gaan eten. In Figli dei Fiori, vroeger een bloemenzaak, krijgen we een tafeltje in een serre vol planten. Een leuke en bijzondere plek, waar vooral locals komen eten. In gewone tijden is het Comomeer een geliefde plek voor exclusieve huwelijken, vertelt Alessio. Zo'n zeven per dag in het seizoen, vooral van Amerikanen en Britten. Gemiddeld zijn er honderd gasten en wordt er 400.000 euro uitgegeven.

Rationalisme

Op de terugweg fietsen we kriskras door het centrum van Como en daarna via de *lungolago*, vol met wandelaars op deze zwoele zomeravond, naar het hotel. Bij de nabijgelegen Villa Olmo is een festival aan

de gang. Gelukkig valt de geluidssterkte mee en val ik bijna direct in slaap. Na een smakelijk ontbijt in restaurant Satin op de begane grond heb ik een afspraak met Giovanni Menna, een gids die me het centrum van Como zal laten zien. Ik ontmoet hem bij het stadion Giuseppe Sinigaglia dat vlak bij het meer staat en het thuis is van voetbalclub Como 1907, sinds vorig jaar gepromoveerd naar de Serie B. “In 1922 greep Mussolini de macht en dit stadion werd geheel volgens zijn wensen gebouwd. In 1927 was het klaar”, vertelt Giovanni. Een kleine eeuw later ligt het nogal onhandig, want je moet eerst heel Como door. Hoe dan ook, Como was in de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw het centrum van de moderne Italiaanse architectuur. De stroming kreeg

Openingspagina's: Alessio bij de loggia van de Villa del Balbianello. Uitzicht vanaf de villa op het Comomeer. Linkerpagina: Terrazza 241; zonnen achter het Museo Volta. Onder: lungolago in Como.

Villa del Balbianello.

Appartementsgebouw Novocomum.

TIPS

ETEN

- **La locanda del cantiere**

Via vecchia regina 91, Laglio
lalocandadelcantiere.it

- **Trattoria del vapore**

Via Garibaldi 17, Cernobbio
trattoriadelvapore.it

- **Gelateria Rossetti**

Ambachtelijk gemaakt ijs, dat ook in het Hilton wordt geserveerd.
Via Francesco Muralto 2A, Como
gelateriarossetti.it

de naam rationalisme en was een reactie op Jugendstil en neo-classicisme. Een van de bekendste architecten was Giuseppe Terragni, van wie diverse gebouwen in Como zijn te vinden. Direct achter het stadion ligt het fraaie appartementencomplex Novocomum van zijn hand. Wanneer een oude dame net naar binnen wil gaan, vraagt de gids of we een kijkje mogen nemen. Zij vindt het prima. Vanaf het grote dakterras hebben we een mooi uitzicht over de stad, het stadion en het meer en we mogen ook nog een blik in haar appartement werpen. Ook een kleine eeuw later is dit nog steeds een bijzonder en aantrekkelijk gebouw.

In het naastgelegen parkje aan het meer is een museum gewijd (wegens renovatie gesloten) aan de meest legendarische inwoner van Como, Alessandro Volta. In 1800 vond deze natuurkundige de eerste chemische batterij uit en later werd de eenheid van elektrische spanning, de Volt, naar hem vernoemd. Achter het gebouw is een soort strandje. Het blijkt een favoriete plek voor hondenbezitters, die regelmatig

samen met hun hond het meer inlopen. Het oude centrum wordt nog deels omgeven door een Romeinse muur. Uiteraard heeft Como een *duomo*, waar zo'n 3,5 eeuw aan is gebouwd. Volgens mijn gids is deze gebaseerd op de Dom van Milaan. Aan de buitenkant vallen twee dingen op. Er is een *castello* aan vastgebouwd en de ingang wordt gesierd door beelden van de letterkundigen Plinius de oudere en zijn neef Plinius de jongere, beiden geboren in Como in de 1ste eeuw. Om beelden van heidenen te mogen plaatsen was speciale toestemming van de paus vereist.

Casa del Fascio

Aan de achterkant van de duomo ligt aan een plein Casa del Fascio, het toenmalige partijgebouw van de fascistische partij. Het is ontworpen door Terragni en wordt gezien als een van de meesterwerken van de Italiaanse moderne architectuur. Spierwit, met grote ramen en rechts op de voorgevel een groot wit vlak "zodat daar propaganda van Mussolini opgeplakt kon worden", vertelt Giovanni. Ik vind de

Maurizio in zijn fraaie Venetiaanse boot.

Chef Monica van
Gesumin met
Francesco.

gebouwen van Terragni aantrekkelijk ogen door de strakheid en regelmaat en het wit dat in de zon schittert. Helaas komen we dit gebouw niet in, de *Guardia di finanza* huist hier en ook na aandringen wil de dienstdoende agent ons niet binnenlaten. De tour eindigt met een bezoek aan het Teatro Sociale, zo'n mooi Italiaans operatheater met veel bladgoud en rood pluche. Hier kom ik graag nog eens terug om een opera te zien.

Venetiaanse boot

Buiten wacht Alessio me al op voor de lunch. We gaan naar restaurant Gesumin op een paar minuten lopen. De sympathieke Monica zwaait hier de scepter en duldt ook niemand anders in de keuken, vertelt Alessio. Hij wilde hier een keer gaan lunchen met zijn schoonfamilie en belde Monica om te reserveren maar ze bleek op zondag gesloten. "Maar natuurlijk ga ik voor jullie open!"

was de reactie. Overduidelijk een kok met passie en dat proef je ook aan al het heerlijks dat op tafel komt. Inmiddels heeft conciërge Francesco van het Hilton zich bij ons gevoegd. Er staat een boottocht op het programma. In het haventje ligt de prachtige houten Venetiaanse boot van Maurizio al op ons te wachten. De zon schijnt en wat is er heerlijker dan je na de lunch rond te laten varen over het meer? We passeren Cernobbio met het beroemde hotel Villa d'Este. Even later komen we langs het dorpje Laglio, met direct aan het meer de Villa Oleandra, eigendom van George Clooney. En op een schiereilandje verderop bevindt zich het uitgestrekte landgoed van Villa Cassinella van Richard Branson. Op de punt van het schiereiland ligt ons doel: Villa del Balbianello. De villa en de naastgelegen loggia werden eind 18de eeuw gebouwd door kardinaal Durini die graag een rustige zomer-

residentie wilde hebben. Na diverse eigenaren kocht in 1974 een succesvolle Milanese zakenman, Guido Monzini de villa. Monzini ging graag op pad. Zo bereikte hij in 1971 de noordpool en beklom hij in 1973 de Mount Everest. Van zijn expedities nam hij tal van kunstschaten en parafernalia mee, die in de villa worden tentoongesteld. Monzini kon niet heel lang van de villa genieten, hij overleed in 1988 en liet zijn bezit na aan een stichting. Wij laten ons rondleiden door de loggia en de villa die over een aantal verdiepingen op een rotspunt is gebouwd. Zowel de villa als de tuinen bieden fraaie uitzichten op het Comomeer en dienden onder meer als decor in films als *Star Wars* en *Casino Royale*.

Romaanse brug

Aan de overzijde van het meer ligt het zeer toeristische Bellagio. We maken een korte wandeling langs terrasjes,

winkeltjes en wijnbars. Uiteraard zijn er ook een paar terrassen aan het water. "Daar moet je dus nooit gaan eten", menen Francesco en Alessio. Te toeristisch met matige kwaliteit. Francesco komt uit Napels en ik vraag hem hoe het hem bevalt, zo noordelijk. Op zich goed en hij vindt zijn baan erg leuk, zegt hij vriendelijk. Maar hij is wel geschokt dat je in Como na middernacht nergens pizza kunt krijgen. En tsja, de koffie hier haalt het niet bij die uit Napels. De boottocht duurt wat langer dan gepland en tussendoor checkt hij op zijn smartphone hoe het met zijn hond Sushi gaat die hij via een webcam kan zien. Het beestje ligt rustig te slapen. "Hij krijgt veel

aandacht met die hond", grapt Alessio, "hij heeft hem om een vriendin te vinden." We varen weer richting Como, trekken de fles prosecco open die Maurizio al koud gezet had en komen langs het dorpje Nesso. Daarachter bevindt zich een smalle kloof met een hoge waterval, de Orrido di Nesso, maar die is op dit moment niet echt goed te zien vanaf het meer. Op de voorgrond zien we de romaanse brug Ponte della Civera. Aan de linkerkant liggen mensen te zonnen en kun je van een stukje rots het meer in springen. Op de brug staat een aantal jongemannen die overduidelijk hun gespierde torso's willen tonen. Het is een wat bizarre vertoning. Zouden ze zich hier elke dag verzamelen?

Zowel de villa Balbianello als de tuinen bieden fraaie uitzichten op het Comomeer en dienden onder andere als decor in *Star Wars* en *Casino Royale*

TIPS

TE DOEN

• **Museo della seta**
Via Castelnovo 9, Como
museosetacom.com

• **Villa del Balbianello**
Lenno
fondoambiente.it

• **Villa Carlotta**
Via Regina 2, Tremezzina
villacarlotta.it

• **Teatro Sociale**
Via Vincenzo Bellini, Como
teatrosociale.com

Zomerpret
in Nesso.

De tuin van
Villa Carlotta.

We dineren in Laglio, in de Locanda del Cantiere. Twee broers runnen deze zaak die gespecialiseerd is in visgerechten. Het terras van het restaurant wordt slechts door een smalle rustige weg gescheiden van het meer en je zit hier heel aangenaam. Na een prima maaltijd – *antipasto misto* van vis en als *secondo* een vis uit het meer, *lavarello* – zitten we nog wat te praten. De schemering valt in en ineens bevinden zich zwermen insecten om ons heen. De oplossing volgt snel: een van de broers draait de lamp bij het huis ernaast hoog en weg zijn de insecten.

Watervliegtuig

De volgende ochtend brengt een taxi me naar Villa Carlotta, zo'n dertig kilometer ten noorden van Como. De Milanese markiezen Clerici lieten deze majestueuze villa eind 17de eeuw bouwen. In de loop der eeuwen

is daaromheen een botanische tuin aangelegd van 70.000 vierkante meter. Een wandeling van zo'n negentig minuten leidt langs de mooiste plekken van de tuin. Na amper enkele tientallen meters word ik al overweldigd door het spectrum aan kleuren. Prachtige bloemen, bijzondere planten en fantastische uitzichten over het meer. Het is een droom om hier te lopen. Als afsluiter bezoek ik nog even de villa die vanwege corona slechts deels te bezichtigen is. Er staan enkele mooie beelden, maar de tuin is toch waar het hier vooral om gaat. Voor de lunch tref ik Alessio bij de Yacht Club in Como. Het restaurant van de club is open voor iedereen, maar de gym, het zwembad en de zeilschool alleen voor leden. Alessio denkt erover lid te worden, maar die beslissing is nog niet gevallen. We eten een eenvoudige pasta op het terras dat uiteraard alweer eens een

prachtig uitzicht op het meer biedt. En dan komt het programmapunt waar ik al de hele tijd het meest naar uitkijk: een rondvlucht met een watervliegtuigje. De Aeroclub bevindt zich direct naast de Yacht Club. Het is de enige school in Europa om te leren vliegen met een watervliegtuig. Ze hebben er zo'n tien die worden gebruikt en nog drie vintage exemplaren die in de hangar blijven. Zowel 'gewone' piloten als leken kunnen hier een opleiding volgen. Voor piloten duurt dat ongeveer een week. Bij het kantoor waar we ons melden staan twee Vlaamse jongens te praten. Een van hen is al piloot en gaat straks weer vanaf het water opstijgen. Onze piloot is de wat oudere vice-president van de club, Cesare Baj. Vanaf de steiger stappen we in het kleine vliegtuigje. De startbaan is met gele boeien in het meer gemarkeerd,

>

TIPS

VERDER

• Boothuur

Mostes Faggeto
mostes-faggeto.com

• Yacht Club Como

Viale Puecher 8, Como
yachtclubcomo.it

• Aero Club Como

Via Masia 44, Como
aeroclubcomo.com

• Canottieri Lario

Viale Puecher 6, Como
canottierilario.it

• Op social media is het Hilton Lake Como te vinden met de hashtags #hiltonlakecomo #terrazza241

verboden terrein voor boten. De piloot en Alessio zitten voorin en ik achterin, zodat ik goed rond kan kijken. Het avontuur begint, we maken snelheid en stijgen op. Het is werkelijk fantastisch om het meer van boven te zien. Alles wat ik tot dusverre bezocht en gezien heb, zie ik nog eens vanuit de lucht.

De zon schijnt uitbundig en het wordt bloedheet in het vliegtuigje, maar *who cares?* Bij Bellagio vliegen we over de landpunt die de twee armen van het Comomeer scheidt en draaien dan weer richting Como. Was ik al verwend met schitterende uitzichten, dit is de overtreffende trap. Na ongeveer dertig minuten landen we weer en dat is ook precies lang genoeg.

Onbegonnen werk

Terwijl Alessio weer naar het hotel gaat, word ik verwacht bij de roeiclub Canottieri Lario even verderop en gevestigd in een mooi rationalistisch gebouw.

De roeiclub heeft net als de naastgelegen Yacht Club een gym, restaurant en

zwembad. En een binnenbad waar met speciale apparatuur het roeien kan worden geleerd. Voormalig wedstrijdroeier Miles, afkomstig uit Londen, heeft de dubieuze eer om mij de juiste slag aan te leren.

Onbegonnen werk, en ik gooi al snel de handdoek in de ring. Voor wie wel enige aanleg heeft: je hoeft geen lid te zijn van de club om hier binnen en daarna op het meer roeilessen te volgen.

Voor het afscheidsdiner gaan Alessio en ik naar Cernobbio. Een mooi, aardig toeristisch plaatsje met een plein aan het meer.

Maar wij gaan net om de hoek naar een rustig doodlopend straatje waar we op het terras van Trattoria del Vapore heerlijk eten. Paddenstoelen op diverse manieren bereid als voorgerecht, gevolgd door een smakelijke *cotoletta* en *crostata di mirtilli*.

Dat alles gaat gepaard met uitstekende wijnen en leuke gesprekken. Een mooi einde van deze reis in de wereld van Alessio Colavecchio en het Hilton Lake Como.

Toch eens vragen wat hem bezielt weer naar Nederland terug te keren. •

Zicht op Bellagio.